

Прота Далибор Милаковић: Опростимо сагрешења људима, омекшајмо срца наша боголиком љубављу

У Недјељу двадесет прву по Педесетници, када наша Света црква прославља спомен на Светог мученика Лонгина (Сотника), 29. октобра 2023. године у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, одслужена је Света литургија којом је предстојао протојереј-ставрофор Далибор Милаковић.

Проти Далибору саслуживало је свештенство: протојереји: Миладин Кнежевић, Бранко Вујачић и Никола Пејовић.

Након прочитаног зачала из Светог јеванђеља сабранима се обратио начелствујући протојереј-ставрофор Далибор Милаковић који је у уводном дијелу пастирског слова подсетио да је Господ посијао најважније сјеме у срца наша, а то је сјеме вјере и љубави:

„Син Божији је изашао из наручја Очевога – наручја Бога Оца, сишао од Њега као што од сунца одлази свјетлост, али се не одваја од сунца, тако је и Син Божији сишао од Оца свога међу нас да проповиједа и просветљује род

људски, сијући сјеме вјере и љубави у срцима људи до краја свијета и вијека.”

Он је подсјетио да се Господ даје непрестано, али да зависи управо од нас да ли ће се жива ријеч Бога Логоса примити у срцима нашим, за шта је потребно истински отворити срце своје:

„Господ се изобилно роду људском сваког дана и сваког часа непрекидно и безрезервно дарује. Зато ми ако на то не одговоримо, ако своје тијело и душу, као земљу плодну, не обрађујемо и истински се не отворимо ка Господу, онда се жива ријеч воде живота, у срцима нашим неће примити и неће никаквога плода дати.”

Прота Далибор је дао посебан осврт на опасност тврдог срца које нема ни коријена ни потребних предуслова да се разгори буктињом вјере и љубави:

„До неких људи заиста тешко или скоро па никако не допире ријеч Божија, јер је њихово срце тврдо као камен, па нема ни коријена ни земље и влаге да би сјеме живе ријечи Божије опстало, родило и израсло. Често су тврда срца свих нас, због мржње, пакости према Богу, али и према ближњима нашим.”

Акцентовано је да је важно да срце наше не буде тврдо, да волимо, да опраштамо, јер само тако ћемо бити налик нашем Богу створитељу, једино тада ћемо бити боголики:

„Много је важно да срце наше омекша, да ако је наш брат нама згријешо, да му опростимо, истински. Да пређемо преко тога. Ако је Бог могао свима опростити што су Га мучили, шибали, осудили, убили, безгрешног и неправедно, а опет је васкрсао и уздигао нашу палу природу жртвом својом, жртвеном љубављу, онда немамо ни ми права да не опраштамо и да наше срце буде тврдо.”

У другом дијелу обраћања прота Далибор је дао посебан осврт на животопис Светог мученика Лонгина, капетана римске војске који је еклатантан примјер преумљења, преображаја, покајања који је постао постојан стуб свједочанства Васкрсења Христовог:

„Нека Господ Бог просвијетли наша срца. Примјер таквог преображаја и просветљења је и светитељ којег данас прослављамо – Свети Лонгин, капетан римски, који је на Голготи пробо копљем ребра Господу, из којих је потекла крв и вода. Овај Свети Лонгин је прави примјер Васкрсења Христовог. Његово срце је у почетку било тврдо, био је капетан римске гарде, служио је Понтију Пилату, али видјевши силу Божију и самог Христа Васкрслог, све оно што се

десило на крсту, његово срце се отворило и примио је живу ријеч Божију, ријеч живота и повјеровао је у Господа.

Заиста диван Божији угодник, који је свједок Васкрсења Христовог, свједок имена Божијег и ријечи Божије, да се заиста Ријеч Божија – Логос настанила међу нас, примила свог плода, оплеменила се и узрасла и тако ће бити до краја свијета и вијека”, закључио је протојереј-ставрофор Далибор Милаковић.

Текст, фото & видео: Борис Мусић

mitropolija.com